

Volgens de Natuurbeschermingswet mag er o.a. op het konijn en het haas worden gejaagd.

Voor dit jagen zijn strenge regels gesteld, zoals het volgen van een professionele opleiding, het voldoen aan een minimale oppervlakte van 40 hectare voor een afzonderlijk jachtveld en het verplichte lidmaatschap van een Wildbeheer-eenheid (WBE).

De jager kent zijn veld; hij geniet van het aanwezige wild en oogst daarvan bij een voldoende hoge stand, een bescheiden deel, omdat hij voldoende dieren wil overhouden. Ook in WBE verband worden afspraken gemaakt over de bejaging van verschillende wildsoorten en wordt aan tellingen meegedaan.

Voor de jaren 70 van de vorige eeuw, was het gebruikelijk, dat predatoren kort werden gehouden en was er nog sprake van relatief kleinschalige agrarische bedrijfsvoering. Toen was (bijna) overal een grote konijnen- en hazenstand aanwezig.

Door schaalvergroting in de landbouw en uitbreiding van predatie soorten, ging de stand in eerste instantie achteruit, maar door het verlenen van ontheffingen op het bejagen van vossen is een stabilisatie in onze regio opgetreden. Hoewel er vele predatoren op jonge vogels en jonge hazen en konijnen jagen, is toch wel de vos en de steenmarter één van de grootste gebleken.

Nu er in onze regio langzaam meer akkerbouw plaatsvindt en de vos zo kort mogelijk wordt gehouden, is bij ons een goede hazenstand aanwezig. Als de jacht op het haas ook nog zou worden gesloten (er zijn al zoveel soorten niet meer bejaagbaar), verdwijnt de animo zich in te zetten voor het wild- en weidevogelbehoud. Voor de geleverde inspanning van jaarrond veldbeheerwerk, (waaronder weidevogelbescherming), wil men toch een kleine vergoeding in de vorm een jaarlijkse jachtdag hier en daar. Alle aangewende financiën voor steun aan de weidevogels zijn dan weggegooid euro's en zullen de doodsteek voor de weidevogels betekenen en op den duur ook voor de hazen. Het beeld, dat de hazenstand achteruit zou gaan, leeft bij mij helemaal niet. Het tegendeel is eerder waar. Door meer variatie in de benutting van de grond en de predatiebestrijding in onze regio, is de hazenstand zelfs toegenomen. Een klein beetje hiervan te mogen oogsten is voor mij en velen met mij, de basis zich te blijven inzetten voor het beheer van wild en weidevogels.

Ik ben in het begin van de 70-jaren als junior hulpje bij twee oudere jagers en veldmensen (vader en zoon) begonnen en heb mij bekwaamd in het veldwerk. Ik hoor nu zelf helaas bij de ouderen en op mijn beurt leid ik weer jongeren op in het veldwerk. Wij beheren een veld van ongeveer 600 ha met daarin enkele bosjes en singels.

De cijfers waarmee men de achteruitgang probeert aan te tonen, kloppen natuurlijk niet. In de 50er jaren was er een ideale situatie wat het aanwezige wild betreft, hoewel daar ook geen telcijfers van voorhanden zijn. Maar het is niet reëel, die gegevens als uitgangspunt te nemen voor de huidige situatie. Ook vind ik, bij een verbod op de hazenjacht, dat een belangrijke pijler in het jachtrecht van een grondeigenaar onderuit wordt gehaald.

Ik hoop van harte dat zal worden afgezien van het verbod op de hazenjacht. Dit zal zeker niet leiden tot een hogere hazenstand, maar uiteindelijk de doodsteek betekenen van de hazenpopulatie.

Sieger Falkena, 76 jaar.